

Атанас Далчев

Пролетна нощ

Този пролетен дъжд сякаш пада
само дето гори светлина.
Колко много трептящи звена
над потоците, локвите, вадите!

Ето нощ на небесния склон.
Опустяха съвсем тротоарите.
Мигар цялата нощ ще прекарам
под заслона на този балкон?

Като струни струите звучат
и без полъх, без птици, без ветър
се люлеят и пеят дърветата,
и светлее вечерният път.

Аз забравям и пътя, и хижите;
аз забравям скръбта; и една
от небето дошла хладина
ми измива лицето от грижите.

1926 г.

КРАЙ

© 1926 Атанас Далчев

Източник: <http://litclub.com/library/bg/dalchev/>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/12108>]